

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové ve věci

žalobkyně: **SEMACZ, s. r. o.**, IČO 26102200
sídlem Větrovy 99, 390 01 Tábor

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, IČO 47609109
sídlem Na Františku 1039/32, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 16. 7. 2019, č. j. MPO 36776/19/61100/01000

takto:

- I. Rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 16.7.2019, č.j. MPO 36776/19/61100/01000 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů v řízení ve výši 3000 Kč do 1 měsíce od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým ministr průmyslu a obchodu podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen zákon o

rozpočtových pravidlech), nevyhověl jejím námitkám proti opatření žalovaného ze dne 26. 4. 2019 (dále jen „Opatření“) jakožto poskytovatele dotace v Operačním programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost – program Úspory energie (dále jen „Operační program“).

2. Opatřením žalovaného vydaným podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech žalovaný k žádosti žalobkyně o platbu – proplacení nákladů projektu ve výši 345 940,63 Kč zkrátil výši dotace poskytnuté žalobkyni rozhodnutím o poskytnutí dotace ze dne 12. 12. 2017, a to snížením na částku 37 500 Kč. Žalovaný uvedl, že se žalobkyně dopustila porušení bodu 5) Pravidel pro výběr dodavatelů, č. j. MPO 29205/17/61100 (dále jen „PpVD“), u některých vybraných účetních dokladů. Porušení dle žalovaného spočívalo v tom, že výdaje mohly být realizovány jako jedna zakázka. Žalovaný žalobkyni tedy dle bodu 2 Kategorizace nedostatků při zadávání zakázek se stanovením výše odvodu za porušení rozpočtové kázně (dále také „Kategorizace sankcí“) vyměřil sankci ve výši 100 %. Dále u žalobkyně dle žalovaného došlo ke krácení jednoho z účetních dokladů o částku 2 698,20 Kč z důvodu jeho věcné nezpůsobilosti vzhledem k tomu, že jeho realizací dle žalovaného nedošlo k úsporným opatřením a ke snížení energetické náročnosti dle Operačního programu. Dále u některých účtů žalovaný uvedl, že úhrada těchto dokladů proběhla prostřednictvím poukázkové karty, což žalovaný neakceptoval.

II. Rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu (napadené rozhodnutí)

3. Námitky proti uvedenému Opatření, v nichž žalobkyně namítala nesprávně zjištěný stav věci a nesprávné posouzení, že se jednalo o dvě samostatné zakázky, ministr vypořádal posouzením, že podkladové účetní doklady byly součástí jednoho funkčního celku a šlo o umělé rozdělení předmětu zakázky. Nebylo relevantní, jaké živnostenské oprávnění je třeba k jednotlivým dodávkám či stavebním pracem opatřit, stěžejní byla funkční souvislost jednotlivých plnění, a ta plyne z toho, že všechna plnění byla již od začátku plánována jako součást jednoho projektu. Stavební práce a dodávané technologie (tepelné čerpadlo, boiler atp.) byly nezbytné k efektivnímu užití v projektu. Žalobkyně tedy měla sečíst předpokládanou hodnotu jednotlivých plnění a dle ní vypsát výběrové řízení v příslušném režimu, tj. v daném případě s možností dílčího plnění. Tímto způsobem by žalobkyně vyhověla podmínkám a dodávky by zároveň mohly být dodány více dodavateli. Ministr potvrdil sankci uloženou opatřením podle § 14e cit. zákona a rozhodl o vyplacení pokrácené části dotace, přičemž v určení výše korekce vycházel z Kategorizace nedostatků při zadávání zakázek se stanovením výše odvodu za porušení rozpočtové kázně.

III. Žaloba

4. Žalobkyně v podané žalobě namítala, že žalovaným identifikovaná pochybení žalobce vycházejí z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Uvedla, že dělení veřejné zakázky je právo, nikoli povinnost zadavatele. Plánované výdaje (nákupy) spočívaly dle 7 daňových dokladů v pořízení a montáži tepelného čerpadla, pořízení a montáži regulace otopné soustavy, elektroinstalaci, pořízení krbové vložky, provedení oprav poškozených rozvodů vody a kanalizace, pořízení LED osvětlení. Žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 439/2017 a hlediska jím nastíněná k věcné, časové a místní souvislosti plnění a z věcného hlediska došla k názoru, že se jedná minimálně o dvě

zakázky s rozdílným předmětem plnění s předpokládanou hodnotou každé do 500 000 Kč bez DPH: (1) dodávka tepelného čerpadla, boileru, krbové vložky a regulace otopné soustavy (s předpokládanou cenou cca 400 000 Kč); (2) LED osvětlení včetně nezbytné úpravy elektroinstalace (s předpokládanou cenou cca 300 000 Kč). K tomuto rozdělení dospěla žalobkyně na základě rozhodných informací, za které považovala následující skutečnosti:

- v rámci realizace projektu nebyla zpracována prováděcí projektová dokumentace, ze které by šlo dovodit, že v rámci projektu bude nezbytné realizovat konstrukci jako jeden funkční celek,
- na obě plnění nejsou dle zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání požadovány kvalifikace stejné odborné úrovně a
- na trhu je obtížné najít adekvátní počet firem, které by zajistily dodávku obou plnění současně.

5. Na základě informací k předmětu projektu bylo dle žalobkyně zřejmé, že se nejednalo o jeden předmět veřejné zakázky spočívající v obdobném a spolu souvisejícím plněním s předpokládanou hodnotou převyšující 500 000 Kč bez DPH, a tudíž se na ni PpVD dle písm. e) věty první nevztahovala. Žalobkyně tyto námitky předložila již v rámci námitek proti Opatření poskytovatele dotace, žalovaný se s nimi však nijak detailně nevypořádal. Závěr žalovaného o tom, že se jedná o jeden předmět zakázky, nelze z rozhodovací praxe dovodit. Žalovaný tedy porušil zásadu legitimního očekávání. Zároveň se žalovaný nepřipustně dopustil rozšiřujícího výkladu nejasného termínu v neprospěch žalobkyně.
6. Žalobkyně požadovala, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a nařídil žalovanému uhradit jí částku 307 091,53 Kč včetně příslušenství.

IV. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě oponoval jednotlivým argumentům žalobkyně k projektové dokumentaci, k nezbytnosti odlišných živnostenských oprávnění a způsobu vypsání zakázky jako celku a uvedl, že rozhodující je, že cíl projektu – snížení energetické náročnosti a úspory energií na objektu administrativní budovy žalobkyně – byl od počátku stejný.
8. Konkrétně neshledal důvod posuzovat rozdělení zakázky podle projektové dokumentace a důvod k tomu neseznal ani z podané žaloby. K důvodu odlišnosti živnostenských oprávnění potencionálních dodavatelů uvedl, že není rozhodné, jaký dodavatel poskytne poptávané plnění, když jde o vztah mezi jednotlivými součástmi plnění. Přisvědčil argumentaci žalobkyně v tom, že okruh potencionálních dodavatelů může být jedním z vodítek posouzení věcné souzvislosti plnění, není však vodítkem jediným a v tomto směru poukázal na rozsudek Krajského soudu v brně č.j. 62 Af 123/2013-85, podle něhož musí být zohledňován především účel a smysl právní úpravy zadávání veřejných zakázek a nesmí docházet k jejímu obcházení. Dle žalovaného je věcnou souvislost třeba vykládat z pohledu vymezení předmětu veřejné zakázky, nejde o její druh. Účelem předmětného projektu bylo snížení energetické náročnosti a úspory energií na objektu administrativní budovy žalobkyně. a všechna realizovaná opatření měla ve svém důsledku vést ke snížení energetické náročnosti budovy a byla realizována v rámci jednoho projektu. K námitce

nemožnosti vyhlášení zakázky jako celku a situace, kdy by bylo zapotřebí více subdodavatelů, žalovaný uvedl, že v souladu s PpVD bylo umožnit u takové zakázky dílčí plnění, což neznamená rozdělení předmětu plnění na jednotlivé zakázky.

9. Žalovaný uvedl, že k dělení zakázek se již vyjádřil také Soudní dvůr Evropské unie ve věci C-16/98 Komise proti Francii, podle něhož existence stavby musí být posouzena z hlediska ekonomické a technické funkce výsledku stavebních prací. Z doloženého Podnikatelského záměru žalobkyně je zřejmé, že všechny části předmětu plnění byly pořizovány za účelem dosažení jednoho cíle – snížení energetické náročnosti objektu žalobkyně.
10. Žalovaný má také za to, že svým výkladem ohledně funkční souvislosti předmětu plnění neporušil zásadu legitimního očekávání a nevybočil ani z ustanovení PpVD ani z aktuální judikatury. Požadavek žalobkyně na uhrazení částky, vyplývající z krácení dotace včetně příslušenství, žalovaný považoval za jdoucí nad rámec způsobu rozhodování soudu ve správním soudnictví a konstrukci, kdy žalobkyně požadovala i vyplacení příslušenství k nevyplacené části dotace, za chybnou., když v tomto případě nešlo o porušení rozpočtové kázně po vyplacení finančních prostředků, ale o krácení nevyplacené dotace.
11. Z uvedených důvodů žalový navrhl, aby soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v mezích žalobních bodů.
13. Žaloba je zčásti důvodná.
14. Soud vycházel z nesporného stavu, kdy žalovaný vydal žalobkyni rozhodnutí o poskytnutí dotace, v němž byla mj. uvedena možnost krácení dotace, poruší-li žalobkyně jakožto příjemkyně dotace povinnosti stanovené PpVD s tím, že výše sankce bude dále stanovena dle Kategorizace sankcí. Právní rámec dané věci byl tedy dán závazností PpVD, jež je ostatně judikována i rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2009, č. j. 5 Afs 70/2008-152.
15. Z podkladů správního řízení vyplývá, že rozhodnutím o poskytnutí dotace, č. j. MPO 73055/17/61200, vydaným dne 12. 12. 2017 (dále jen „rozhodnutím o poskytnutí dotace“) na základě žádosti žalobkyně o podporu ze dne 25. 8. 2017 dle § 14 zákona o rozpočtových pravidlech, v rámci Operačního programu, žalovaný uznal projekt žalobkyně Modernizace energetického hospodářství administrativní budovy SEMACZ s.r.o. (dále jen „projekt“) za přijatelný a způsobilý k poskytnutí dotace s tím, že dotace bude vyplacena zpětně.
16. Zjednodušenou žádostí o platbu ze dne 4. 4. 2019 (dále jen „žádost o platbu“) žalobkyně požádala žalovaného o proplacení nákladů projektu ve výši 345 940,63 Kč. Výdaje uvedené v žádosti o platbu byly Opatřením kráceny z důvodu porušení bodu 5) PpVD, které se stalo těžištěm sporu.

17. Podle bodu 5) PpVD *„Při stanovení předpokládané hodnoty je zadavatel povinen sečíst předpokládané hodnoty obdobných, spolu souvisejících dodávek či služeb, které hodlá pořídit v průběhu projektu. ... Shodné i obdobné činnosti či nerozdělitelné dodávky, služby, nebo stavební práce realizované v rámci jednoho projektu musí vždy být chápány jako jedna zakázka („princip účelu“). ... Zadavatel je povinen umožnit dílčí plnění tam, kde se lze oprávněně domnívat, že s možností dílčího plnění bude vybrána ekonomicky výhodnější nabídka.“*
18. V projednávané věci bylo mezi účastníky konkrétně sporné, zda žalobkyně měla povinnost konat výběrové řízení na výběr dodavatele zakázky pro předmětný projekt či nikoli, tj. zda jednotlivá plnění v rámci projektu měla být chápána jako jedna zakázka. Pokud by došlo k sečtení hodnoty jednotlivých plnění, překračoval by projekt finančně hranici tak, že by již na dodávky pro projekt musela platit ustanovení PpVD, týkajících se výběrového řízení, v případě umělého rozdělení zakázek s cílem snížit předpokládanou hodnotu pod stanovené limity, by pak došlo k porušení bodu 5 PpVD.
19. Otázkou, kdy více plnění tvoří jedinou zakázku a kdy se jedná o samostatné zakázky, se zabýval Nejvyšší správní soud například v rozsudcích, č. j. 2 Afs 71/2011 - 93 a č.j. 7As 211/2015-33 (oba dostupné na www.nssoud.cz). Vyšel sice z dřívější právní úpravy zákona o veřejných zakázkách, však zdůraznil, že ani po přijetí nyní účinné právní úpravy se smysl zákona nezměnil. Poukázal přitom na tehdejší judikaturu, která dovodila, že zadáním jedné veřejné zakázky je nutno rozumět i souhrn jednotlivých zadání určitých relativně samostatných plnění, souvisejí-li spolu tato plnění úzce zejména z hledisek místních, urbanistických, funkčních, časových nebo technologických. Obdobně odkázal také na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-16/98, Komise proti Francii (ECLI:EU:C:2000:541), podle něhož *„[...] pro určení, zda byly části jediné stavby uměle rozděleny, je třeba vycházet ze skutečnosti, že existence stavby musí být posouzena z hlediska ekonomické a technické funkce výsledku stavebních prací.“*
20. Nejvyšší správní soud také v rozsudku č.j. 9As 94/2016 - 48 s odkazem na svou judikaturu, rozhodovací činnost Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a odbornou literaturu považoval za stěžejní posoudit souvislost plnění v tom smyslu, že *zadáním jedné veřejné zakázky, spočívající v plnění stejného nebo srovnatelného druhu, je nutno rozumět i souhrn jednotlivých zadání určitých relativně samostatných plnění, týkají-li se tato zadání plnění spolu úzce souvisejících zejména z hledisek místních, urbanistických, funkčních, časových nebo technologických*. Považoval tedy za opodstatněný základ spočívající v komplexním působení věcné, časové a místní souvislosti plnění. Co se týká kritérií použitelných pro stanovení toho, zda konkrétní plnění poskytované zadavateli tvoří jedinou veřejnou zakázku, nestanovil Nejvyšší správní soud ve své judikatuře jejich jednoznačnou, obecně platnou definici, a to právě s ohledem na rozmanitost zadávaných plnění. Z jeho rozhodovací praxe však vyplynul určitý návod, jakými úvahami se řídit. Z další judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8Afs 31/2011-252) vyplývá, že *„plněním stejného nebo srovnatelného druhu je nutno rozumět i souhrn jednotlivých zadání určitých relativně samostatných plnění, týkají-li se tato zadání plnění spolu úzce souvisejících, zejména z hledisek místních, urbanistických, funkčních, časových nebo technologických“*. V té věci poukázal např. na shodu termínů realizace staveb, vydání společného stavebního povolení a kolaudačního rozhodnutí, situování výstavby do stejné lokality... nebo zda jde o jeden urbanistický celek, jehož výstavba byla realizována

v jednom místě a čase. Nejvyšší správní soud tedy poskytl určitý návod, který je motivující v tom, že charakter veřejné zakázky je třeba posuzovat podle konkrétních okolností daného případu a v souvislosti věcné, časové a místní. Věcnou souvislost dovodil již ze samotné povahy plnění, časovou a místní vázal na posouzení rozdělení jednotlivých zakázek.

21. Městský soud v Praze i v nyní projednávané věci shledává tyto úvahy plně aplikovatelné na posouzení, zda se v případě více plnění jedná o více částí jediné veřejné zakázky, nebo o více samostatných veřejných zakázek.
22. Z Podnikatelského záměru žalobkyně s datem zpracování srpen 2017, nazvaném „Modernizace energetického hospodářství administrativní budovy SEMACZ s.r.o.“, a to z podrobného popisu projektu v bodě 2.1 vyplývá, že hlavním důvodem realizace projektu je snížení energetické náročnosti a úspory energií na objektu administrativní budovy, která náleží žalobkyni a je v nevyhovujícím stavu. Mezi podporované aktivity dle bodu 2.3 záměru náleží práce na modernizaci a rekonstrukci rozvodů elektřiny a tepla a další práce a opatření ke snížení energetické náročnosti budovy uvedené pod písm. a) - f). Dle harmonogramu projektu uvedeného v bodě 4. Podnikatelského záměru byl termín zahájení projektu určen dnem 25.8.2017 a termín ukončení projektu dnem 31.12.2019, čímž byl dán i časový rámec průběhu stavebních prací.
23. Z uvedeného výslovného vymezení předmětného podnikatelského záměru a výčtu podporovaných aktivit je zřejmé, že obě zakázky identifikované žalobkyní jako odlišné se zaměřením zvlášť na otopnou soustavu a zvlášť na elektroinstalaci byly vedeny jednotným cílem, a to konkrétně zajistit modernizaci objektu žalobkyně a snížit jeho energetickou náročnost, tedy realizovat aktivity v jednom místě, v časové souvislosti a pro stejný účel (princip účelu). Je zjevné, že žalobkyně byla při zadávání veřejných zakázek vedena jednotným záměrem a stavební činností - docílit rekonstrukce a modernizace energetického vybavení objektu tak, že podporované aktivity jen ve vzájemné souvislosti byly schopny zajistit účel projektu a představují plnění, která na sebe úzce navazují.
24. Obě zakázky (respektive části jediné veřejné zakázky) tedy spolu proto úzce věcně, místně, časově a funkčně souvisí a žalobkyně byla při poptávání co do účelu uceleného plnění povinna sečíst předpokládané hodnoty dodávek či služeb pro průběh projektu.
25. Důvody, které žalobkyně uvedla na obhajobu rozdělení a samostatnosti obou zakázek (absence projektové dokumentace jako podkladu pro jeden projekt, odlišnost profesní kvalifikace dle živnostenského zákona a nedostatečný relevantní trh nabídek) jsou dle městského soudu jen subjektivními hledisky a důvody žalobkyně pro faktické rozdělení plnění, bez ohledu na věcnou a funkční souvislost rozhodnou dle bodu 5) PpVD, přičemž žalobkyně jen tvrdila, že existence jediného dodavatele není reálná. I v takovém případě by však nebylo možné uvažovat o dvou podlimitních zakázkách a vyloučit aplikaci bodu 5) PpVD. Analogicky lze vycházet z výkladu pravidel podle zákona o zadávání veřejných zakázek, byť šlo o pravidla dříve platná, neboť z nich vychází rozhodovací činnost Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a stávající judikatura. Z jejich závěrů je pro projednávanou věc podstatné, že zadáním jedné veřejné zakázky, spočívající v plnění stejného nebo srovnatelného druhu, je nutno rozumět i souhrn

jednotlivých zadání určitých *relativně samostatných* plnění, týkají-li se tato zadání plnění spolu úzce souvisejících zejména z hledisek místních, urbanistických, funkčních, časových nebo technologických (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2007, č. j. 2 Afs 198/2006 - 69, publ. pod č. 1896/2009 Sb. NSS). Pravidelně přitom bývá zdůrazňováno, že musí být naplněna věcná, časová a místní souvislost plnění (srovnej např. rozhodnutí ÚOHS ze dne 6. 5. 2009, č. j. R16/2009/VZ-5666/2009/310-LJa, ze dne 22. 11. 2010, č. j. ÚOHS-S67/2010/VZ-12665/2010/540/DCh, nebo rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2011, č. j. 8 Afs 31/2011 - 252). Pokud žalobkyně sama na tuto judikaturu odkazuje, pak si musí být vědoma toho, co soud vyslovil, totiž, že i při souhrnu zadání určitých relativně samostatných plnění, pokud spolu úzce souvisí, jde o zadání jedné zakázky. Žalobkyně nesporevala časovou a místní souvislost plnění a věcná a funkční souvislost plnění je doložena druhem podporovaných aktivit (dodávek, prací) dle Podnikatelského záměru a pro jeho účel v rámci téhož projektu žalobkyně na jediné stavbě žalobkyně, k němuž se vázalo poskytnutí dotace. Zakázka žalobkyně (ať již jako celek, nebo jako dvě části jediné zakázky) tudíž měla být zadána v režimu jediné zakázky, tj. sečtením hodnoty spolu souvisejících dodávek či služeb, které hodlá pořídit v průběhu projektu. Protože tak žalobkyně neučinila, dopustila se porušení bodu 5) PpVD a sankce za porušení uvedených Pravidel jí byla udělena oprávněně. Žalobní námitky, týkající se nesprávně zjištěného stavu věci ohledně posouzení věcné, funkční souvislosti plnění a námitky porušení zásady legitimního očekávání dle rozhodovací praxe žalovaného tedy soud neshledal důvodnými.

26. Oproti uvedenému však soud v souvislosti s tím shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek úvahy o výši krácené dotace dle hledisek Kategorizace sankcí nastavených pro účely posouzení rozpětí pro krácení dotace tak, jak tato hlediska měla sloužit pro účely zvážení závažnosti pochybení v bodech 3) a 4) návodky ve spojení s tabulkovou částí Kategorizace sankcí – bodem 2., který stanoví typ porušení rozpočtové kázně – umělé rozdělení předmětu zakázek na dodávky/služby/stavební práce, vztahující se k porušení, jehož se žalobkyně dopustila. V rozhodnutí nejsou uvedeny úvahy o krácení v maximální hranici 100 % dle nastavených kritérií pro nejzávažnější případy.
27. Podle bodu 3) návodky je závažnost pochybení posuzována ve vztahu k těmto faktorům : úroveň hospodářské soutěže, transparentnost, rovný přístup a přiměřenost, jestli má nedodržení pravidel odrazující vliv na potenciální uchazeče, či nedodržení pravidel vede k zadání zakázky jinému dodavateli, než kterému byla zadána, atd.
28. Podle bodu 4) návodky sankce ve výši 100% bude udělen pouze v nejzávažnějších případech, kdy dané pochybení zvýhodňuje určité dodavatele a/nebo když pochybení naznačuje /směřuje k podvodnému jednání.
29. Vedle uvedených hledisek zvažování závažnosti porušení rozpočtové kázně jsou v tabulkové části pod bodem 2. uvedeny 2 výše sankce. 100% pro rozdělení předmětu zakázky tak, aby došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod stanovené limity a jeho zadání v mírnějším režimu, než je stanoven předmět zakázky před jejím rozdělením dle PpVD/ZZVZ a 25 % pro rozdělení zakázky, pokud byla dodržena určitá míra uveřejnění a zadavatel umožnil podávat nabídky i dodavatelům, které k podání nabídky nevyzval.
30. Soud postrádá v napadeném rozhodnutí úvahy, jimiž se správní orgány při vyměření sankce ubíraly dle návodné a tabulkové části Kategorizace sankcí, podle nichž zřejmě

automaticky aplikovaly 100% sankci dle tabulkového typu porušení rozpočtové kázně v bodě 2., aniž by zvažovaly závažnost pochybení. Z nastavených pravidel Kategorizace sankcí lze totiž usuzovat na to, že úvahy o závažnosti pochybení je třeba vést jak dle faktorů pochybení uvedených v bodě 3) a 4) návodky, v nichž dokonce u 100% sankce je hlediskem závažnosti pochybení zvýhodnění určitých dodavatelů či indicie o podvodném jednání, tak dle způsobu oznámení zakázky či zadání zakázky dle bodu 2. tabulkové části, v němž je stanovena i zmírňující podmínka sankce. Správní orgány však dle uvedených hledisek neučinily žádné úvahy o tom, podle jakých bodů a hledisek Kategorizace sankcí posuzovaly jednání žalobkyně, na základě jakých okolností provázejících jednání žalobkyně, a tedy, zda byly přesvědčivě dány podmínky pro uložení 100 % sankce.

31. Bez těchto úvah není myslitelné, aby soud přezkoumal, zda správní orgány při rozhodování o krácení dotace postupovaly v souladu se zákonem a nastavenými pravidly, nevybočily z mezí správního uvážení a zda je jeho uvážení logickým vyústěním řádného hodnocení skutkového stavu věci pro účely míry krácení dotace, tj. zákonnosti vydaného Opatření i napadeného rozhodnutí. I když sankce za porušení rozpočtové kázně není typem správního trestání, je vázána na chování příjemců dotace při porušení rozpočtové kázně a nesouhlasí-li příjemce dotace s jejím krácením návrhem na její vyplacení, jako v tomto případě žalobkyně, je nezbytné, aby se správní orgány náležitě zabývaly i náležitým odůvodněním výše takového krácení. K uvedenému je třeba doplnit, že soud nevyhověl žalobnímu požadavku na přiznání částky 307 091,53 Kč včetně příslušenství, neboť k takovému rozhodnutí ve správním soudnictví v přezkumném řízení o žalobách proti rozhodnutí správních orgánů není soud oprávněn (§ 76 a § 78 s.ř.s.).
32. Ze shora uvedených důvodů Městský soud v Praze napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku odůvodnění správního uvážení o výši sankce za předmětné porušení rozpočtové kázně, když nastavená pravidla pro určení výše sankce předpokládají zvážení závažnosti porušení a podle něho stanoví procentní výše sankcí.
33. Soud rozhodoval bez nařízení jednání za souhlasu účastníků řízení ve smyslu § 51 s.ř.s. a současně proto, že pro takový postup byly dány podmínky ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., neboť napadené rozhodnutí bylo zrušeno pro vady řízení.
34. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně měla ve věci procesní úspěch. Soud jí proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo

rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 29. dubna 2022

JUDr. Naděžda Řeháková, v. r.
předsedkyně senátu